

Eerder werkte
Nancy Poleon (45)
met artiesten
als Alicia Keys,
Pink en Prince, met
haar rock-'n-roll-
branding coacht ze
nu vrouwen die
vooruit willen in hun
carrière. 'We hebben
stemmetjes in ons
hoofd die ons
omlaag brengen.'

TEKST MARCEL WIEGMAN
FOTO'S LINDA STULIC

**'Ik wil dat
de vrouwen
die ik help
gaan
rocken'**

W

Waar Nancy Poleon in een vorig leven als marketingmanager van BMG in Londen muzikanten als Britney Spears, Alicia Keys, Pink en Prince het podium op hielp, doet ze dat nu met vrouwen. “Je kent ze wel,” zegt ze. “Mensen die denken dat ze vanzelf worden ontdekt. Zo werkt het natuurlijk niet. Je moet er wel wat voor doen. Je moet er zelf voor zorgen dat je gedraaid wordt, er zelf voor zorgen dat je wordt gezien.”

BrandedU heet het bedrijf dat ze in 2014 begon, als loot aan de stam van het drie jaar eerder door haar opgerichte bedrijf Branded Personalities. Hoe maak je een succesvol merk van jezelf? En dan speciaal voor vrouwen. Volgende week komt haar *board of believers in female leadership* voor het eerst bijeen. Vrouwen – en een enkele man – die geloven in de goede zaak: vrouwelijk leiderschap en gelijkwaardigheid in de top van het Nederlandse bedrijfsleven.

De BrandedU-methode voor vrouwen die het ook allemaal mee willen maken: in tien stappen naar een betere *personal brand*. Ken jezelf, begrijp hoe anderen je zien en wat je zelf wilt. Wees authentiek, verdrijf beperkende gedachten en ontdek wat je kernwaarden en je kwaliteiten zijn. Leer je te onderscheiden en te presenteren. Bouw aan een netwerk en doe aan promotie.

“Mijn moeder,” zegt Poleon, “las boeken van Louise Hay. Je leven helen, positief denken. Het was de tijd van de new age movement en de opkomst van Oprah Winfrey. Als tiener dacht ik natuurlijk: düh, lekker belangrijk, maar het is wel blijven hangen.”

Dat blijkt.

Doen vrouwen iets fout?

“Ik praat niet over fouten, ik praat over zelfvertrouwen. Ik hou vrouwen een spiegel voor: wie zijn ze echt? We hebben stemmetjes in ons hoofd, die ons omlaag

brengen. Gedachten waarmee je jezelf saboteert. ‘Ik ben niet goed genoeg’. Of: ‘Ik heb onvoldoende kwaliteiten’. Terwijl ze wel met succes duizend cursussen hebben doorlopen. Ik focus op de mooie dingen. Ik leer ze om vanuit een ander perspectief naar zichzelf te kijken. Door vrouwen te laten ontdekken wat hun kwaliteiten zijn, worden ze minder onzeker.”

In feite huren ze u dus in om ze een schouderklopje te geven?

“Als je dat zo wilt stellen.”

Maakt u geen karikatuur van vrouwen?

“Maar schat...”

‘Op een gegeven moment stond ik bekend als de bitch’

verlegen zijn om te zeggen dat ze ergens goed in zijn.”

Hoe komt dat verschijnsel zo hardnekkig?

“Dat weet ik niet. Wat ik merk is dat er veel vrouwen zijn die een carrière willen, die ambitie hebben, maar gewoon niet doorhebben dat je daarvoor meer moet doen dan afwachten. Ik heb jarenlang tegen iedereen geroepen dat ze aan mij moesten denken als er een baan in het buitenland vrij zou komen. Zo kwam ik in Londen terecht. Vrouwen durven hun mond vaak niet open te doen.”

Heeft u enig idee waarom vrouwen daar meer moeite mee hebben dan mannen?

“Ons brein werkt anders, het is fysiologisch anders. Dat is ook de reden waarom ik meer vrouwelijk leiderschap wil. Hoe tof zou het zijn als bedrijven kwaliteiten als luisteren, zien en empathisch zijn weten te combineren met mannelijke kwaliteiten als agressie, focus en risico’s durven nemen.”

U maakt er weer een karikatuur van.

“Come on. Ik hoef jou toch niet te vertellen dat... Ik word een beetje moe van jouw karikaturen. Jij bent toch anders dan ik? Ik zie er toch anders uit dan jij? Wat is er nou karikaturaal aan dat een man anders is dan een vrouw? Of was jouw moeder hetzelfde als je vader?”

“Het punt is: in het dierenrijk zie je al hoe

Ik bedoel: het zijn toch niet allemaal van die wankele wezens?

“De vrouwen die ik help, vinden het belangrijk om serieus met zichzelf aan de slag te gaan. Ze willen de volgende stap maken in hun carrière. Ik help ze hogerop te komen zonder zichzelf te verliezen. Ik leer ze hoe ze ervoor zorgen dat mensen naar ze luisteren. Ik heb vrouwen gehad die in vergaderingen hun inbreng elke keer begonnen met de zin: ‘Ik zal er wel geen verstand van hebben, maar...’ Dat kun je een karikatuur noemen, maar feit is dat er nog steeds veel vrouwen zijn die te

de minderheid zich aan de meerderheid aanpast. Ik was altijd de enige vrouw aan de vergadertafel en al helemaal de enige zwarte vrouw. Ik merkte dat ik net zo agressief werd als de rest. Grote bek en alles: ‘hé pik, rot toch op’. Op een gegeven moment stond ik bekend als de bitch. Zo wilde ik niet zijn. Ik moest terug naar mijn vrouwelijke kwaliteiten, omdat ik mezelf kwijtraakte.”

Poleon werd geboren in Paramaribo. Ze laat een foto van zichzelf zien. Een klein meisje op een veel te grote vliegtuigstoel. In de bizar strenge winter van 1978/1979 kwam ze naar Nederland, naar Charlois in Rotterdam. Vijf jaar later scheidden haar ouders.

Ze belandde met haar moeder in de Bijlmermeer, waar voor weinig geld nog makkelijk een huis was te krijgen tussen de junks en dealers in Grunder, in de beruchte G-buurt. “Het was verschrikkelijk,” zegt Poleon. “Er werd gepist in de liften, de trappen zaten vol verslaafden. Maar ik was heel brutaal, ik liet me niet intimideren.”

Hoe was uw moeder eronder?

“Ik herinner me vooral haar veerkracht. Ze heeft een maand gehuild en toen is ze opgestaan. Mijn moeder had geen rijbewijs, niet eens een mavodiploma. Ze heeft het allemaal in twee jaar gehaald en uiteindelijk heeft ze zelfs een hbo-opleiding gedaan. Hoe cool is dat? Ze heeft me later verteld dat ze zag dat ik best intelligent was en dat ze niet wilde dat ik me voor haar zou moeten schamen als ik naar het atheneum ging.”

“Er groeit nu een generatie op in Nederland zonder enige veerkracht. Ze hebben hun hele leven gehoord: je bent zo goed, je bent zo leuk. En als ze een keer kritiek krijgen, lopen ze weg. Ze hebben nooit zonder klagen hun sopropo hoeven op te eten.”

Wat heeft u van uw moeder geleerd?

“Dat je in jezelf moet blijven investeren. Op school vonden ze dat ik, ondanks een hoge Cito-toets, naar de havo moest, maar mijn moeder zei: ze gaat naar het vwo. →

‘Mijn moeder had gelijk: hup, de wijde wereld in’

Ik ken genoeg Surinaamse ouders die tegen hun kind hadden gezegd: je hebt niet genoeg je best gedaan, want de leraar gelooft niet in je. Hoor je wat ik zeg? Ik had een moeder die haar kind vertrouwde.”

“Ze heeft mij ook gedwongen uit mijn comfortzone te komen. Ik mocht zelf mijn school kiezen, maar die mocht niet in de Bijlmer staan. Dan zou ik maar rond blijven hangen met mijn vriendinnetjes. Ze had gelijk: hup, de wijde wereld in.”

Had uw vader nog een rol?

“Ik had weinig contact met hem. Maar soms belde hij op, dan had hij kaartjes geregeld voor Prince of Duran Duran. Superlief. Hij woonde dicht bij Ahoy en maakte zelf muziek. Hij schildert ook, hij is de creatieve geest in mijn leven. Sowieso: mijn ouders waren jong en stonden open voor de wereld om hen heen. Het waren net hippies.”

“Ik had op mijn achtste mijn ouders al overtuigd om mij naar een concert van Diana Ross te brengen. Op mijn dertiende ging ik naar Run-D.M.C. in de Jaap Eden Hal en op mijn veertiende zag ik Prince met *Sign o’ the Times*. Ik was muziekgek. Ik keek uren naar The Box en MTV. Mijn leven was muziek en ik wist: dit is het leven wat ik wil. En ik heb het gedaan, ik heb de wereld van artiesten gezien.”

U noemt uw methode rock-’n-roll branding.

“Ik heb iets geleerd van iedere artiest met wie ik heb gewerkt. Bij K3 zag ik hoe belangrijk consistentie is. We leven in een wereld waarin we voortdurend worden afgeleid, dan kun je alleen nog opvallen als je steeds dezelfde boodschap brengt. Dat zeg ik vrouwen ook: je kunt niet verwachten dat je promotie krijgt als je er één keer om vraagt, je zal het echt een paar keer moeten roepen tegen je baas.”

“Van Alicia Keys leerde ik dicht bij mezelf te blijven. Als zij live op de radio moest en vond dat ze er nog niet klaar voor was, liet ze rustig nog een paar plaatjes draaien. Het was: dit is hoe ik wil zijn, dit is hoe ik wil blijven. Ik zag ook hoe ze haar personeel behandelde: familiair, zon-

der schreeuwen. Dat heb ik wel anders meegemaakt.”

U heeft ook voor Prince gewerkt.

“We hebben een album gedaan: *Rave Un2 the Joy Fantastic*.”

Een artiest die zijn vrouwelijke kanten goed kende.

“Hij was er in elk geval niet bang voor. Misschien heb ik van hem geleerd dat je lef moet tonen. Daar komt die term rock-’n-roll branding natuurlijk ook vandaan: ik wil dat de vrouwen die ik help gaan rocken. Wat ik echt doe: ervoor zorgen dat

vrouwen zodanig authentiek gaan werken, dat ze er zelfvertrouwen van krijgen.”

Stel: je bent een authentiek grijs muisje.

“Niks mis mee, maar dan ben ik er niet voor jou. Ik ben er voor de vrouwen die vooruit willen in hun carrière en daar alles voor willen doen.”

Vrouwen die bereid zijn aan schaamteloze zelfpromotie te doen?

“Het is geen zelfpromotie, het is zelfvertrouwen. En ik zou het woord schaamteloos nooit gebruiken. Ik maak mijn vrouwen niet egoïstisch.”

Wat is het verschil tussen reputatie en imago?

“Imago komt van buitenaf: je doet iets omdat je denkt dat andere mensen dat van je verwachten. Een reputatie, of een *brand*, komt van binnenuit: zo wil ik gezien worden, daar wil ik aan werken. Imago en reputatie hebben niets met elkaar te maken.”

In de muziek heb je toch heel succesvolle, door producers samengestelde bands.

“Klopt.”

Die drijven puur op imago.

“En hoe lang hebben ze dat volgehouden? Als het alleen om imago draait, ben je voortdurend bezig een masker op te houden. Dat houdt geen mens vol. Ik hou dat vrouwen ook voor: als je denkt dat je de top alleen kunt bereiken door je anders voor te doen dan je bent, zit je op de snelweg richting een burn-out.”

Een directeur zal zich toch anders moeten gedragen dan een werknemer.

“Wie bepaalt dat? Wie bepaalt dat! Dat doe jij zelf hoor. Je kunt prima carrière maken op basis van wie je bent. Je moet alleen wel eerst wéten wie je bent. Het staat mijzelf heel precies voor ogen: *I’m a brand builder, I help women rock their personal brand and do this because of my need to pay it forward and I do this through my network, knowledge and experience*. Duidelijk toch?”

Ziet u zichzelf als rolmodel?

“Ik ben het geworden, merk ik.”

Is dat belangrijk?

“*If girls can see it, they can be it*. Niemand kan ontkennen hoeveel impact Michelle Obama heeft op vrouwen en dan heb ik het niet alleen over zwarte vrouwen. In mijn tijd had je Janet Jackson. Ik weet nog: op haar negentiende bracht ze een album uit met de titel *Control*. Ik was een tiener en dacht: wat gáááf, ze wil controle, ze wil haar eigen ding doen. Er worden te weinig vrouwenverhalen verteld. Wat ik vrouwen leer is: als jij jezelf zichtbaar maakt, inspireer je ook andere vrouwen.”

Hoe succesvol is uw bedrijf?

“Het is niet groot, maar ik kan er goed van leven.”

Wat kost het nou als iemand zich bij u meldt?

“Voor tweehonderd euro per jaar kun je bij mij lid worden van de Network Academy, die ik heb opgezet met *Harper’s Bazaar*. Dan word je uitgenodigd voor

events, waar vrouwen zich laten inspireren. Voor een persoonlijk coachingstraject betaal je zo’n drieduizend euro.”

Zou u zelf hebben aangeklopt bij BrandedU?

“Natuurlijk! Ik heb een leiderschaps-cursus gehad toen ik 29 was. Ik heb er mijn eigen zelfbeperkende gedachten ontdekt. Mijn vader vertelde me dat ik twee keer zo hard zou moeten werken als een ander, omdat ik zwart ben en een vrouw. Dat zorgde ervoor dat ik alleen nog bezig was mezelf te bewijzen.”

Hij had wel een punt.

“Natuurlijk had hij gelijk. Het heeft me ook geholpen, maar op een gegeven moment ging het tegen me werken. Dan moet je loslaten.”

Maar het is nog steeds waar.

“Jammer genoeg wel. Ik ben er alleen anders naar gaan kijken. Ik ben meer in mezelf gaan geloven. Ik ben gewoon goed. Klaar. Ik ben liever geworden voor mezelf. Ik ben nog steeds een workaholic, maar ik zie het nu meer als een stijl van leven.”

Heeft u een gezin?

“Ik heb een vriend, die is leraar biologie. Hij heeft kinderen.”

Zorgt u daar ook voor?

“Nee, dat doet hij natuurlijk. We wonen niet samen. Ik geloof heel erg in mijn eigen leven leiden. De maatschappij bepaalt dat ik op mijn leeftijd getrouwd moet zijn en kinderen moet hebben. Nou, *fuck that, I’m an artist*, weet je. Ik heb gewoon nooit die drang gehad. Ik wil bouwen en creëren. Ik hou niet van conformeren, daarom ben ik zo dol op artiesten. Tegen mijn vrouwen zeg ik: bepaal je eigen regels.”

En als vrouwen u vragen: hoe moet dat straks met een gezin?

“Dan zeg ik: *you’ll cross that bridge when you get there*. Als je wilt stoppen, stop je toch? Dat kan altijd nog, maar laat je daar nu niet door beperken. Alleen: als jij bepaalt dat je je gezin op nummer één wilt zetten en dat je thuis wilt blijven, ben ik niet voor jou. Zo simpel is dat. Ik kan niet elke vrouw helpen.” ●

NANCY POLEON

2 november 1973, Paramaribo

1985-1991

Pieter Nieuwland College (atheneum), Amsterdam

1993-1997

Marketing, Hogeschool InHolland, Amsterdam

1993-1997

European Business Administration, University of Wolverhampton

1998-2003

BMG Nederland, Hilversum

2003-2005

BMG Europe, Londen

2005-2006

United International Pictures, Londen

2006-2011

Jamm Management & Marketing, Hilversum

2011-2014

TEDxAmsterdamWoman

2011-heden

Branded Personalities, Amsterdam

2014-heden

BrandedU, Amsterdam

Nancy Poleon woont in Diemen.

